

ще живѣешъ; но ако я не върнешъ, знай че непрѣменно ще умрешъ, ти и всичкитѣ твои.

- 8 И като стана рано на сутринъта, Авимелехъ повика всичкитѣ си слуги и каза всички тѣзи думи въ ушитѣ имъ; и
- 9 человекитѣ се много уплашиха. И повика Авимелехъ Авраама, и рече му: Що стори ти съ насъ? и какво ти съгрѣшихъ, та нанесе на мене и на царството ми голѣмъ грѣхъ? Направилъ си ми работи които не трѣба да се правятъ.
- 10 И рече Авимелехъ Аврааму: Що си видѣлъ ти та стори това нѣщо? И рече Авраамъ: Понеже азъ рекохъ: Не ще да има страхъ Божий въ това мѣсто; и ще
- 12 ме убиятъ заради жена ми. И наистина сестра ми е, дъщеря на баща ми, но не дъщеря на майка ми; и стана ми жена.
- 13 И когато ме стори Богъ да странствувамъ отъ бащиния си домъ, рекохъ ѝ: Това добро ще ми сторишъ: на всѣко мѣсто дѣто отидемъ, казвай за мене:
- 14 Той ми е братъ. И взе Авимелехъ овци, и говеда, и раби, и рабини, и даде Ав-
- 15 рааму, и върна му Сарра жена му. И